

Llàgrimes de llum i gel a la Casa Padellàs

Laura Basagaña. LlumBCN. Barcelona.
/ 5.02.2014

Ja ho diu la llegenda, Santa Eulàlia va ser sotmesa a martiri pel governador romà de Bàrcino perquè no va voler renunciar a la fe cristiana. La Casa Padellàs explica aquesta història de llàgrimes a través de glaç i llum.

Les llàgrimes de Santa Eulàlia, a la Casa Padellàs | Foto de Pere Albiac.

La instal·lació lumínica de la Casa Padellàs, la seu del Museu d'Història de Barcelona, s'inspira en la llegenda de la copatrona de Barcelona per crear una proposta en la que "un seguit de blocs de gel il·luminats aniran canviant a mesura que passi el temps i l'aigua torni a l'estat líquid", explica Mariona Benedito, professora de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona de la UPC i tutora, juntament amb Martí Sanz, dels autors de la instal·lació Ana Bádenas, Júlia Doz, Bruguers Gallego, Jordi Juanola i Joan Ruiz.

Llum sonora: il·luminació subtil i musical

"Érem conscients des del primer moment de la bellesa que amagava per si mateix el mateix espai i, per tant, vam entendre que la lluminària havia d'acompanyar-lo d'una manera subtil sense superposar-s'hi. La materialitat del lloc i les ombres que es generen en els paraments, així com la verticalitat del pati i l'element escala ens han ajudat a determinar la disposició de la lluminària", ens diu Benedito. L'espai de la Casa Padellàs es pot entendre "com una caixa de ressonància en si mateixa, fet que ens va portar a pensar que la lluminària podia ser complementada amb unes notes musicals de fons que realcessin l'espiritualitat del lloc". I el que és més interessant de tot és que "aquestes notes musicals són produïdes pels mateixos elements que s'encarreguen d'il·luminar l'espai".

El pati de la Casa Padellàs, dedicat a les llàgrimes de Santa Eulàlia | Foto de Pere Albiac.

Una reivindicació de resistència contra l'autoritarisme

El recorregut lumínic mostra "el caràcter fluid i dinàmic de la llum, contraposat a la solidesa i la quietud dels murs de la Casa Padellàs". La instal·lació reivindica, però, també la resistència de Santa Eulàlia davant la imposició i l'autoritarisme. "Es tracta de tretze punts de llum que representen la materialització de les llàgrimes de Santa Eulàlia després d'haver mort als tretze anys, patint els tretze martiris als que la van condemnar". Les tretze llàgrimes es materialitzen en tretze boles de gel que queden il·luminades per una

instal·lació led de baix consum (2,5 Volts). “Es disposen en un recorregut imaginari ascendent penjades a diferents alçades, contraposant-se a l'escala-balcó que afavoreix el recorregut que finalitza en els arcs i on s'explica la història de la copatrona barcelonina”. A mesura que les boles de glaç es vagin desfent, “el seu degoteig cau sobre unes xapes metàl·liques que seran les encarregades d'acabar de poetitzar l'espai amb el so de diverses notes musicals”, avança Mariona Benedito. “Es tracta d'una instal·lació dinàmica i efimera, on la llum líquida s'extingeix en ella mateixa amb el desglaç total de les boles i el silenci absolut de l'espai”. La instal·lació és, a més, “responsable i ha buscat projectar-se amb la mínima despesa energètica”, assegura la professora de l'ETSAB. El muntatge lluminós incorpora esferes de glaç de gran diàmetre “amb un encofrat ocult que inclou la col·locació del llum LED”, destaca Benedito.